

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/228/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512219174
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7512219174.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: OVOLAGÚNA, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, so sídlom Námestie osloboditeľov 3/A, 040 01 Košice – Staré Mesto, IČO: 31 736 823, zastúpený: Mgr. Patrikom Tulinským, LL.M, advokátom, so sídlom Business Centre Košice, Štúrova 27, 040 01 Košice, proti žalovanému: Rád premonštrátov – Opátstvo Jasov, so sídlom Podzámok 166/28, 044 23 Jasov, IČO: 00 587 125, zastúpený: JUDr. Lucia Jurgová advokátka s.r.o., so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 236 884, o zaplatenie 324.266,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č. k. K3-10Cb/126/2012-865 zo dňa 25.9.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie Mestského súdu Košice, č. k. K3-10Cb/126/2012-865 zo dňa 25.9.2023.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Mestský súd Košice (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) rozhodol, že:
 - I. Konanie zastavuje.
 - II. Žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
2. Predmetné rozhodnutie bolo súdom prvej inštancie vydané v konaní, v ktorom sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 324.266,55 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody a nahradiť mu trovy konania.
3. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ustanovenia § 163 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) (právna úprava prerušenia konania) a v zmysle citovanej právnej úpravy rozhodol o zastavení konania, keď konštatoval, že strany sporu mali možnosť podať návrh na pokračovanie v konaní, a to v zákonom stanovenej šesťmesačnej lehote od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, pričom súd konanie prerušil uznesením č. k. 10Cb/126/2012-860 z 24. februára 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8. marca 2023 s tým, že posledným dňom šesťmesačnej lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní bol deň 8. september 2023. Nakoľko žiadna zo sporových strán uvedený návrh do dňa vydania tohto uznesenia súdu nedoručila, vzhľadom na vyššie uvedené, konanie zastavil.
- 3.1. Uvedol, že podaním zo dňa 31. januára 2023 žalobca v súlade s § 163 CSP požiadal o prerušenie konania za účelom rokovania s proti stranou o prípadnej dohode na mimosúdnom vyriešení veci. Zároveň z tohto dôvodu požiadal aj o odročenie pojednávania nariadeného na 3. februára 2023. Rovnako, podaním doručeným súdu 31. januára 2023, žalovaný s poukazom na § 164 CSP navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalovaného zo dňa 21. júla 2022, ktorá bola prijatá na ďalšie konanie pod sp. zn. II. ÚS

452/2022, keďže prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Žalovaný zároveň požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na 3. februára 2023 a pre prípad, že by súd nevyhovel jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 164 CSP s poukazom na prebiehajúce konanie o ústavnej sťažnosti žalovaného, navrhol, aby súd konanie prerušil s poukazom na § 163 CSP.

3.2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie súčasne uviedol, že na základe zhodného návrhu oboch sporových strán konanie na základe § 163 CSP prerušil s tým, že sporové strany poučil, že ak v konaní nedôjde k podaniu návrhu na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov od právoplatnosti predmetného uznesenia, súd konanie zastaví.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP so záverom, že nie je možné pričítať procesnú zodpovednosť za zastavenie konania žiadnej zo sporových strán, nakoľko ani jedna z nich nepodal návrh na pokračovanie v konaní, hoci takúto možnosť mala.

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), a h) CSP, keď mal za to, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci samej a zároveň, aby zrušil aj uznesenie Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn. 10Cb/126/2012 zo dňa 24.2.2023, ktorým bolo konanie prerušené.

5.1. Žalobca v odvolaní uviedol, že žalobca aj žalovaný žiadali konanie pred Mestským súdom Košice prerušiť do právoplatného skončenia konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Ak sa teda súd rozhodol konanie prerušiť, mal rozhodovať v zmysle ustanovenia § 164 CSP a konanie prerušiť z dôvodu prebiehajúceho konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Po odpadnutí tejto prekážky mal následne pokračovať v konaní aj bez návrhu, aplikujúc ustanovenie § 165 ods. 1 CSP.

5.2. Odvolateľ mal zároveň za to, že z výroku uznesenia o prerušení konania nie je zrejmé, z akých dôvodov súd konanie prerušil. Ak tak učinil na základe ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, toto nekorešponduje s primárnym návrhom sporových strán. Súd teda v uznesení o prerušení konania, podľa odvolateľa, aplikoval nesprávnu právnu normu, keď mal primárne použiť ustanovenie § 164 CSP a následne mal počkať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci a potom vo veci ďalej konať.

5.3. Zároveň odvolateľ uviedol, že ak z oboch žiadostí zo strany žalobcu aj žalovaného bolo možné vyvodit' dva rôzne dôvody pre prerušenie konania, po prvé dôvod spočívajúci v prebiehajúcom konaní o ústavnej sťažnosti, ktorý mal význam pre rozhodnutie súdu a po druhé dôvod spočívajúci vo vzájomnom návrhu oboch strán na prerušenie konania, tak súd mal, pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností, poukázať vo výroku uznesenia o prerušení na konkrétne ustanovenie, resp. dôvod, pre ktorý konanie prerušuje. Teda, vo výroku rozhodnutia o prerušení konania mal uviesť konkrétne ustanovenie, podľa ktorého konanie prerušuje, či podľa § 163 CSP alebo podľa § 164 CSP.

5.4. Nakoniec žalobca poukázal na to, že ak už súd aplikoval na vec ustanovenie § 163 CSP, tak ho aplikoval nesprávne, pretože zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace, t. j. z citovaného ustanovenia explicitne vyplýva, že súd musí uviesť dobu, na ktorú prerušuje konanie. Na základe uvedeného má žalobca za to, že boli porušené princípy výkladu vyjadrené v čl. 3 ods. 1 CSP, keďže v ustanovení § 163 ods. 1 CSP je jasne a nepochybne uvedené, že súd musí konanie prerušiť najmenej na 3 mesiace, t. j. súd musí uviesť dĺžku, na ktorú konanie prerušuje. Konajúci súd však v rozpore so zákonom uviedol len: „súd konanie prerušuje“ bez uvedenia konkrétneho ustanovenia CSP a bez akejkoľvek doby, na ktorú konanie prerušil, a preto správne nenaplnil dikciu ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, a preto nemožno na tento prípad aplikovať ani znenie ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, a teda sa neuplatní ani 6-mesačná lehota, počas ktorej možno podať návrh na pokračovanie v konaní.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca nepreukázal ani jeden z ním tvrdených odvolacích dôvodov, navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

V podstatnom mal za zjavne nepravdivé tvrdenie žalobcu, že súd nerešpektoval návrhy strán sporu na prerušenie konania, a že obe strany sporu žiadali konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania pred ústavným súdom. Uviedol, že žalobca v predmetnom návrhu na prerušenie konania zo dňa 31.1.2023 výslovne žiadal konajúci súd o prerušenie konania podľa § 163 CSP, s uvedením, že zhodný návrh na prerušenie konania zašle súdu aj žalovaný. Uviedol, že tak žalobca ako aj žalovaný navrhli zhodne pojednávania nariadené na 3.2.2023 odročiť a konanie prerušiť podľa § 163 CSP.

6.1. Zároveň za nedôvodnú a nezmyselnú považoval žalovaný odvoláciu námietku žalobcu, v ktorej súdu vytyka, že z výroku jeho uznesenia o prerušení konania nie je jasné, z akých dôvodov súd konanie prerušil. Zdôraznil, že dôvody rozhodnutia sa neuvádzajú vo výroku rozhodnutia, ale v jeho odôvodnení, ktoré súd jasne uviedol v bode 4 uznesenia o prerušení konania. Súd prvej inštancie § 163 CSP správne použil na prejednávajúcu vec, keďže toto ustanovenie upravuje osobitný prípad prerušenia konania, ktorý bol vyvolaný zhodnou aktivitou obidvoch strán, teda zhodným návrhom všetkých sporových strán na odročenie pojednávania a prerušenie konania podľa § 163 CSP.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnu prerušenie konania alebo zhodne navrhnu odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

9. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

10. Prerušenie konania podľa § 163 CSP je osobitným prípadom obligatórneho prerušenia konania, čo znamená, že za splnenia tam uvedených podmienok je súd povinný konanie prerušiť. Osobitný charakter má z toho dôvodu, že kým dôvody uvádzané v § 162 CSP majú charakter prekážok v konaní, konsenzus strán sporu o prerušení alebo odročení pojednávania je prejavom dispozície s konaním, a to predovšetkým dispozičným prejavom žalobcu. Osobitný charakter tohto prípadu prerušenia súdneho konania sa prejavuje i v následnom postupe súdu a strán. Ak totiž ide o prerušenie podľa § 163 CSP, súd v konaní pokračuje len na návrh ktorejkoľvek strany, pričom ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví. V prípade prerušenia konania na základe zhodného návrhu strán teda neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 165 ods. 1 CSP, podľa ktorého len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu, ale tak ako dôvodom prerušenia konania bola aktivita sporových strán, aj pre pokračovanie v konaní je potrebná aktivita sporových strán, v podobe návrhu na pokračovanie v konaní.

11. V predmetnej veci žalobca i žalovaný zhodne prejavili vôľu, aby konanie bolo prerušené (a to bez ohľadu na dôvody, ktoré ich k tomu viedli), v dôsledku čoho bolo povinnosťou súdu konanie prerušiť. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu v odvolaní, že žiadal súd konanie prerušiť podľa § 164 CSP do skončenia konania vedeného pred ústavným súdom. Naopak, bol to práve on, ktorý jednoznačne vo svojom návrhu z 31.1.2023 žiadal konanie prerušiť podľa § 163 CSP za účelom rokovania s protistranou o prípadnej mimosúdnej dohode a súčasne žiadal odročiť pojednávania nariadené na 3.2.2023. Nakoľko alternatívne navrhol podľa § 163 CSP konanie prerušiť i žalovaný a zároveň navrhol tiež odročiť pojednávania nariadené na 3.2.2023, bol postup súdu prvej inštancie správny, keď podľa § 163 CSP konanie prerušil.

12. Civilný sporový poriadok ani iný právny predpis neukladá súdu, aby vo výroku uznesenia, ktorým sa konanie prerušuje podľa § 163 ods. 1 CSP, uviedol presnú dobu, po ktorú má prerušenie trvať. V tomto smere je nedôvodná i odvolacia argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 163 CSP, ak vo výroku neuviedol dobu, po ktorú konanie prerušuje. V súvislosti s uvedeným poukazuje odvolací súd i na to, že lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní je viazaná nie na dobu prerušenia konania, ale na lehotu, ktorá začína plynúť od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ako už bolo uvedené, ak je konanie prerušené podľa § 163 ods. 1 CSP, súd v ňom môže pokračovať len a výlučne na základe prejavu vôle ktorejkoľvek zo strán o pokračovaní v konaní (§ 163 ods. 2 CSP).

Keďže v danej veci žiadna zo strán návrh na súd v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nepodala, hypotéza právnej normy § 163 ods. 2 CSP sa naplnila a postupu súdu prvej inštancie, ktorý konanie podľa tohto zákonného ustanovenia v dôsledku uvedeného zastavil, niet čo vytknúť.

13. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že na vydanie napadnutého rozhodnutia boli splnené procesné podmienky, v konaní na súde prvej inštancie odvolací súd nezistil ani inú vadu konania a teda súd prvej inštancie právo žalobcu na spravodlivý proces neporušil, keď z dôvodu, že v konaní prerušenom podľa § 163 ods. 1 CSP do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, žiadna strana návrh na pokračovanie v konaní nepodala, konanie zastavil.

14. Za daného stavu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je nedôvodné, preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).